

CONSEQUENCES OF CRIME REDUCTION FROM IMPROVING PHYSICAL ENVIRONMENT**POL.LT.COL. CHANATHIT KAEWUMPORN 4838061 ENER/D****Ph.D. (ENVIRONMENT AND RESOURCE STUDIES)****THESIS ADVISORY COMMITTEE: SURIYAPONG WATANASAK, Ph.D.,
OPART PANYA, Ph.D., KULVADEE KANSUNTISUKMONGKOL, Ph.D.****ABSTRACT**

This study aims to revisit an ecological approach to crime prevention. This approach examines the improvement of the deteriorated physical environment in a dense urban community by means of community participation as an environmental program. This is in order to reduce elements of crime, where both offenders and victims of crime play a role in its occurrence. Through quantitative and qualitative research methods, the study examines and evaluates community members' perceptions of the environmental program and their changes in behavior towards crime, so as to reduce crime in the community.

Through environmental and social networking, the environmental rehabilitation program was gradually adopted by the community by reorganizing physical settings. The research method used was Structural Equation Modeling (S.E.M), computed using the Analysis of Moment Structure (AMOS) software, Version 6. Modeling was conducted on three groups in community: 1) Neutral Group (no program entry), 2) Selected Group (complete program entry) and 3) Test Group (moderate program entry). Each group was divided in two subgroups (separated by two time periods), giving a total of six model comparisons and 416 informants. The most perfect model was then selected for analysis through its moment structure in between five latent variables and sixteen observed variables.

The results indicated that people in the selected group perceived the program to be constructive, as indicated by a change in the model structure with a standardized regression weight of 0.681 ± 0.01 (total effect 0.681). Furthermore, it was found that an increase in positive behavioral traits of offenders and victims can increase crime reduction elements in two dimensions: conscientious (enhancing attentiveness) at 0.915 ± 0.01 (total effect 0.734); community cohesion (building relationships) at 1.093 ± 0.01 (total effect 1.083), which led to a self-defense mechanism (reducing victims of crime) with a correlation coefficient of 0.978 ± 0.01 (total effect 0.545). This implies that crime reduction elements in a dense urban community can increase if a community incorporates environmental programs into its structure.

The outcome of this study (from scenario findings in the Selected Group) is a model which proposes a new tactical approach to crime reduction. The approach starts with people's basic instincts and motivations when confronted with a stalemate situation. In this case, for community members in the Selected Group, the likelihood of being evicted provided pressure and the stimulus for character alteration, from being inward thinking to being outward thinking and seeking effective solutions to solve problems. Positive outward thinking, represented by collective behaviours and actions, can also generate continuous positive consequences, such as the birth of natural leaders, more effective communication, the creation of learning organizations, transparency, and democracy. In addition, positive outward thinking can increase crime reduction elements.

**KEY WORDS: CRIME REDUCTION ELEMENTS / ENVIRONMENTAL REHABILITATION
PROGRAM / IMPROVING DETERIORATED PHYSICAL ENVIRONMENT /
BEHAVIORAL CHANGES**

ผลของการลดอาชญากรรมจากการปรับปรุงสภาพแวดล้อมทางกายภาพ

CONSEQUENCES OF CRIME REDUCTION FROM IMPROVING PHYSICAL ENVIRONMENT

พันตำรวจโท ชนะพิส แก้วอัมพร 4838061 ENER/D

ปร.ด. (สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : สุริยพงษ์ วัฒนาศักดิ์ Ph.D., โภกาส ปัญญา Ph.D., คุณวีดี แก่นสันติสุขมงคล Ph.D.,

บทคัดย่อ

การศึกษาชิ้นนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทบทวนแนวคิดการป้องกันอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม ด้วยการปรับปรุงสภาพแวดล้อมที่เสื่อมโทรมในชุมชนแออัดในเมือง ที่การดำเนินการโดยคนในชุมชน เนื่องจากชุมชนแออัด เป็นเป้าหมายในการลดอาชญากรรมทั้งด้านอาชญากร และ ผู้เสียหาย โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยทั้งเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ มุ่งประเมินผลกระทบในชุมชนเป็นผู้ให้ข้อมูลด้านการรับรู้ ทัศนคติ ที่มีต่อโครงการไปสู่การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการสร้างเสริมความปลอดภัยในชุมชน

จากการดำเนินโครงการที่เริ่มจากเครือข่ายทางสิ่งแวดล้อมและทางสังคมของคนในชุมชนนำไปสู่การจัดทำโครงการปรับปรุงภูมิทัศน์ชุมชน ได้ใช้ระเบียบวิธีวิจัย ทางสังคมศาสตร์ เป็นพื้นฐาน ในรูปแบบ “แบบจำลอง เชิงโครงสร้าง” (Structural Equation Modeling, S.E.M) ประมวลผลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ AMOS การทดสอบสมมติฐานในการวิจัย ได้มีการทดสอบเพื่อ检验ความถูกต้องของสมมติฐาน เป็นกลุ่มทดสอบ 3 กลุ่ม ด้วยกัน ได้แก่ กลุ่มควบคุม กลุ่มเลือก และกลุ่มทดสอบ ซึ่งในแต่ละกลุ่มดังกล่าวแยกย่อยเป็นอีก 2 กลุ่ม ช่วงเวลา เท่ากัน “แบบจำลอง เชิงโครงสร้าง” ทั้งหมด 6 แบบ ด้วยจำนวนผู้ให้ข้อมูลทั้งหมด 416 คน ซึ่งได้เลือกแบบจำลองที่มีการดำเนินโครงการที่สมบูรณ์ที่สุดมาวิเคราะห์ ระหว่าง 5 ตัวแปรแฟรง และ 16 ตัวแปรลงสังเกต

ผลการศึกษาพบว่าผู้ให้ข้อมูลในกลุ่มเลือกหลังจากที่มีการดำเนินโครงการไปแล้ว โครงสร้างของแบบจำลองมีการเปลี่ยน เริ่มจากทัศนคติเชิงบวกต่อโครงการค่าสัมประสิทธิ์การลดอย 0.681 ± 0.01 และ Total Effect 0.681 ซึ่งนำไปสู่การแปรเปลี่ยนในเชิงพฤติกรรมที่เพิ่มลง ประกอบในการลดอาชญากรรมใน 2 มิติ คือ ทางจิตสำนึกตามค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.915 ± 0.01 และ Total Effect 0.734 และในมิติของการลดโอกาสในการตกเป็นเหยื่ออีก 2 องค์ประกอบ คือ 1) ผู้คนในชุมชนมีความสัมพันธ์กันมากขึ้นตามค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 1.093 ± 0.01 และ Total Effect 1.083 และ 2) กลไกในการป้องกันตนเองตามค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.978 ± 0.01 และ Total Effect 0.545 แสดงให้เห็นว่าองค์ประกอบในการลดอาชญากรรมจะเพิ่มขึ้นเมื่อมีการนำโครงการดังกล่าวเข้ามาใช้ในชุมชน

ผลของการศึกษาชิ้นนี้ คือ แบบจำลองตามปรากฏการณ์จริงของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มเลือกที่นำเสนอเป็นกลุ่มที่ใหม่สำหรับใช้ในการลดอาชญากรรม ซึ่งเริ่มต้นโดยแรงกระตุ้นจากภายนอก ด้วยข้อคิดว่าหากที่ว่าชุมชนได้ทำลายสภาพแวดล้อมในเมือง แรงกระตุ้นดังกล่าวทำให้คนในชุมชนจำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมจากต่างคนต่างอยู่ ไม่เป็นทางแนวทางแก้ปัญหาร่วมกัน ก่อให้เกิดผลเชิงบวกต่อมา คือ ได้มีผู้นำที่แท้จริงเกิดขึ้น มีการติดต่อสื่อสารระหว่างกันอย่างมีประสิทธิภาพ มีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน มีการจัดการบริหารงานประมาณส่วนกลางอย่างมีระบบ และ โปรด়ে়গ় কার্যক্রম রেখনু রেখনু ระบบบูร্চ্ছাত্তি ไปยังคนออกห้องเรียน และสุดท้ายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาชิ้นนี้ คือ ยังสร้างเสริมองค์ประกอบในการลดอาชญากรรม ได้อีกประการหนึ่ง

คำสำคัญ : องค์ประกอบในการลดอาชญากรรม / โครงการปรับปรุงสภาพแวดล้อม, ปรับปรุงสภาพแวดล้อมที่เสื่อมโทรม / การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม